

Mlád'atá

Louiziana

Mlád'atá.

Po tme na schodoch a sami, ústami sa hľadajú,
vlasý krásne dlhé na plecía im padajú.
Neskoro nad ránom pôjdu domov,
skúšajú ako chutí prvý z útekov.

Včera opustili hniezda v ktorých žiť sa nedá,
tam nevonía už tráva a slnko farbu nemá.
Šestnásť rokov v hrsti a všetko za sebou,
otvárajú bránu za láskou.

Kto im dáva silu skúšať stáť na vlastných nohách
Kto ich dvíha vždy keď padnú, kto im ruku podá.
Kto im dáva silu skúšať stáť na vlastných nohách,
Kto vie kde spáva ten ich boh,
S ním skúšajú ako chutí prvý z útekov.

Majú čas prvých básní a prvých piesní,
čas na prvé bozky čas večerov nežných.
Keď mesto zaspí budú na schodoch stáť,
na tie chvíle každý pamätá.

Tak vezmi si ju prosí a nemaj s toho strach,
ona daruje ti seba dnes možno prvý krát.
Prvý krát to bude iné ako z obrázkov,
dnes otvoríte bránu za láskou.